

Vigílies de Reis

Corre tota la família
essent dels Reis la vigília (R.)

Encara en vigílies de la Festa dels Sants Reis Melcior, Gaspar i Baltasar, sembla obligat parlar de la febre d'adquisició d'objectes de tota mena que serveixin de present als grans i als petits en tal diada. Déiem ahir en nostre editorial del Diari la inoportunitat que a nostre entendre representa el fomen- tar als infants l'esperança de rebre per obra de prodigiosa maravel·la, regals i joguines, que consideraven tenien arribades a ells per aquest procediment mancat de lògica, perills per no dir greus conseqüències en l'educació dels que en dia no llunyà han d'ésser abtes per recercar pels seus propis i naturals medis, el que s'els ofereix avui com un dó miraculós.

Es, però, més sensible encara la dèria dels majors d'edat en el desig d'obsequiar i ésser obsequiats contribuint l'imaginació en les formes més absurdes i fantàstiques per a realitzar-ho. Sembla que l'idea del valor de les coses ha desaparegut en aquests dies i que el caràcter generalment econòmic de nostre poble hagi desaparegut a l'apropar-se aquestes diades, invertint en futeses considerables quantitats que segurament s'emplearien molt millor en altres èpoques de l'any en dies de més seny i prudència en el malgasto. Però que hi farem, la costum és la costum i les males costums prosperen més que les bones.

L'indústria de les jogines ha augmentat considerablement des de fa alguns anys, especialment les joguines de preu les complicades han assolit perfeccionaments extraordinaris, avui ja no és una nina sencilla per les noies, ni un cavall de cartró pels nois els obligats obsequis dels reis, ja no és un coixí de fer puntes o una cartera per anar a estudi les prendes desitjades, avui ja són les perfeccionades nines amb moviment de ulls i cames, els mecanos complicats de peces i els trens amb motor elèctric i els autos, els desitjos dels infants enlluernats pels aparadors rublerts de llum de les botigues. La vista dels infants es dirigeix a ells com les papallones a la llum que els crema les ales, i sembla en ells un cúmul d'il·lusions que són llevor de desenganys després del dia 6, en que com és natural no poden la capacitat econòmica dels seus progenitors donar abast a tanta i tanta multitud d'objectes exposats per l'admiració infantívola.

Volem recordar un fet de lo més extraordinari i ridícul que hem vist en la nostra ja llarga vida, una família acomodada de la ciutat comtal, volgué satisfer els desitjos del seu fill fent que els reis li portessin el que demanava la seva inconscient imaginació; el nen demanava als reis que li deixessin un cavall i quant menys un burro de debó per al seu recreo; i efectivament, al matí del dia de reis aparegué en el balcó del segon pis de la casa on habitava la família de referència, un burret de carn i ossos lligat per el ronsal a la barana. Voleu cosa més estafalaria ni podeu imaginar escena més còmica que la de pujar i baixar l'animalet d'un segon pis.

Com aquest cas ni han molts d'altres tant i més pocasoltes que revelen l'inconsciència i manca d'idealitat pràctica dels que els executen.

R.

CANONGES de Granollers

Aquest postre exquisit, es ven al
BAR EUROPA

La Tragèdia de la Nit de Reis

—Mare, voleu dir que l'hauran rebut la meva carta els reis?

—Els reis, reben totes les cartes dels nois que durant l'any han cregut força al pare i la mare, com que tú has estat un bon noi, també l'hauran rebuda.

—I voleu dir mare que m'ho portaran tot lo que els he demanat?

—Ja veurem... aixó depen fill meu, de si el teu pare està de sort en aquesta santa nit... Ja saps que avui al vespre s'ha fet al mar, amb els altres homes; si porten les xarxes plenes els reis t'ho portaran tot... ja saps fill meu que la pesca cada dia va més escassa... i són moltes les nits que tornen només que amb una mica de sardina i prou... el malehí! ofici de pescador cada dia és més dolent...

—I per on venen els reis mare?

—Venen per entre la blavor del mar... a dalt d'unes galernes plenes de llums, de tots colors, allí hi porten els juguets de tots els nens bons minyons... les goges al seu pas canten cançons manyagues...

—Aixís el pare potser els veurà oi?

—Si han fet bona pesca, si fillet els veurà, més lluminosos que mai... i ells li mostraran tot lo que tú els has demanat, i a l'ésser a matinada t'ho vindran a deixar a l'entrada de la nostra barraca... però si altrament no han estat de sort, i la pesca a estat pobre, aleshores, fill meu el teu pare no els veurà als reis... i si els veu, albirarà que passen enllà d'altres plaiges, lluny de nostra barraca salabrosa de l'oreig marí... are fill meu ves a dormir, prega al cel perquè el teu pare estigui sortós... —i la bona mare besant al seu fill el va acompanyar a descansar sobre una malfega plena de palla de morenc que hi havia a un recó d'aquella miserosa cabanya del pescador... el tendre infant es va adormir somrient, amb el cap plé de joguines i de reis abillats amb trajos vistosos, amb barbes patriarcals i manyagues... i mentres el fill anava fruit d'aquell somni pla, la mare quimerosa anava mirant aquella mar tormentosa, com batia arriçada anant a estrellar se contra les roques àsprives, i llençant núvols d'escuma d'alabastre...

La remor fonda del mar va despertar al fill del pescador... —Mare que no aneu a dormir? Que és aquesta remor...

—Dorm fill meu, dorm... són cançons de les goges que canten

als reis... — i l'infant es va adormir encara més somrient...

La mar va botir més... aviat per la platja es van veure llumets... la bona mare també hi va anar; sobre d'aquella sorra humida i salabrosa hi havien les dones de tots aquells pescadors... llàgrimes de fel, corrien galtes avall. Oh! aquella mar! i les primeres clarors va sobtar a aquelles mares, a aquelles espouses, agenollades fets els ulls al cel, murmurant una oració... i esperant... sempre esperant una barca que no venia de dins d'aquella mar que bramava ferotge...

Quant el fill del pescador es va despertar va corre a veure que li havien portat els reis, al costat de la porta de la barraca hi havia la mare, pàlida, la cabellera crispada... per sobre la mar, es veia el fustam d'una barca estrellada...

—Mare, que m'ho han dut tot els reis? —La mare va agafar el seu fill el va abraçar i besar per tot, i com una folla digué... —Fill meu... no t'han portat res... ens ho han prés tot... el teu pare encara no ha tornat... la mar que ell estimava tant haurà estat la seva tomba...

Era a mig matí, que la mar furiosa, com a present tràgic, rebotí al peu de la seva cabanya al pescador botit... i desfigurat...

V. M.

Llegeixi i fixis-hi!

Seguiu i resseguiu tot Granollers, i no trobareu,

Mitjes
Mitjons
Sueters
Jerseis
Pul·lovers
Camises
Camiseles
Cinturons
Moneders
Paraigues,

com a la **FORMAL**
de **S. MANZANARES**
CARRER DEL PORTALET, 6

Aquesta casa també compta amb un gran assortit de **SALDOS I OCASIONS** Espardenyes a preu de Fàbrica

JOGUINES PELS REIS

Rebaixa de preus en tots els articles des del dia 28 de Desembre

CIRURGIA URINARIA (ronyó, bufeta, prostata, etc.)

DR. YMBERT

GRANOLLERS
STA. ESPERANÇA 12
Dijous, matí.

URÓLEG
de l'Hospital de la Santa Creu de
Barcelona i del Dispensari Municipal
de Vies Urinàries de Barcelona

BARCELONA
GRAVINA, 8
de 2 a 4.